

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त अदालत
माननीय न्यायाधीश श्री गोपाल पराजुली
माननीय न्यायाधीश श्री हरिकृष्ण कार्की
फैसला

०६९-WO-११३६

मुद्दा: उत्प्रेषणयुक्त परमादेश

बागमती अञ्चल, ललितपुर जिल्ला, इमाडोल गा.बि.स.वडा नं.६ बस्ने लक्ष्मणकाजी थापा-१ निवेदक

विरुद्ध

बागमती अञ्चल, ललितपुर जिल्ला, इमाडोल गा.बि.स.वडा नं.६ बस्ने मञ्जु खड्का थापा-१

बागमती अञ्चल, ललितपुर जिल्ला, ल.पु.उ.म.न.पा.वडा नं.१२ थैना टोलस्थित भूमी सुधार

कार्यालय, ललितपुर-----१ विपक्षी

नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा १०७(२) बमोजिम यसै अदालतको क्षेत्राधिकारभित्रको भई दायर भएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य यस प्रकार छ।

बागमती अञ्चल, ललितपुर जिल्ला, इमाडोल गा.बि.स.वडा नं.६(ख) कि.नं.२९७ ज.रो.१-२-०-० को जग्गाधनीहरु दानरत्न धाखवासमेत भएको र म रिट निवेदक मोही रहेकोमा कुनै बिवाद थिएन। सो कित्तामा मेरो पक्की घर रहेको हुँदा भूमी सम्बन्धी ऐन, २०२१ को दफा २६क. को प्रयोजनार्थ यस कित्तामा मेरो मोहियानी घरबारी हो।

उक्त दफा २६क. बमोजिम मोहियानी घरबारी कानूनन् हक हस्तान्तरण गर्न मिल्ने भएको हुँदा सो कि.नं.२९७ मा रहेको घरमात्र मैले बुहारी मञ्जु खड्का थापालाई मालपोत कार्यालय ललितपुरबाट पारित गरिएको मिति २०४९।३।१० र.नं.६७४४ को घरजग्गा राजिनामाको लिखतद्वारा हक हस्तान्तरण गरेको थिएँ। यसमा पनि कुनै बिवाद थिएन अर्थात जग्गाधनीहरुलाई यसरी हक हस्तान्तरण गरिएकोमा कुनै आपत्ति थिएन। बाँकी जग्गामा मैले यथावत् रुपमा जोत कर्मोद गरिआएको थिएँ।

यसैबीच जग्गाधनीहरुले सो कि.नं.२९७ को निजहरुको जग्गाधनी हक जति बिपक्षी मन्जु खड्का थापालाई मालपोत कार्यालय ललितपुरमार्फत् पारित गरिएको मिति २०५९।१२।२६ र.नं.७५१० को हालैदेखिको बकसपत्रको लिखतद्वारा हक हस्तान्तरण गर्नु भएछ। यतिसम्ममा पनि कुनै विवाद थिएन तर यस तथ्य मलाई थाहा थिएन किनभने जग्गामा मेरो भोग चलन यथावत् रुपमा रहिरहेको छ।

यसरी बिपक्षी मन्जुले सो कित्तामा जग्गाधनीको हक प्राप्त गरेपश्चात् झुटो व्यहोराको आधारमा अर्थात् मैले बिपक्षी मन्जुलाई मेरो सम्पूर्ण हक हस्तान्तरण गरिसकेको भन्ने आधारमा मेरो मोहियानी हकको लगत कट्टा गरी पाउँ भन्ने व्यहोराको निवेदन मिति २०६०।२।६ मा बिपक्षी भूमी सुधार कार्यालय ललितपुरमा दिएछिन्।

यस कारवाहीमा मलाई जानाजान बुझ्दै नबुझी मेरो नाउँको जोत लगत कट्टा हुने ठहर्‍याई मिति २०६०।१०।९ मा बिपक्षी भूमी सुधार कार्यालय ललितपुरबाट निर्णय भएको रहेछ। सो निर्णय भएको तथ्य मलाई थाहै थिएन। मिति २०६९।१२।२० मा सो निर्णयको नक्कल सारी हेरी सो निर्णय भएको तथ्य थाहा पाएँ।

प्रथमतः मेरो मोहियानी हकको लगत कट्टा गर्नुपूर्व मलाई बुझिनु अपहरिहार्य छ। सम्बन्धित मोहिलालाई नुबझी निजको मोहियानी हकको लगत कट्टा गर्ने कार्यबाट प्राकृतिक न्यायको सिद्धान्त बिपरित हुन गई सम्बन्धित निर्णय बदरभागी हुने भन्ने कानूनी सिद्धान्त यस सम्मानित अदालतबाट प्रतिपादित भई ने.का.प.२०४६ नि.नं.३७८४ पृ.सं.३७५ अंक (४) र ने.का.प.२०५६ नि.नं.६६९८ पृ.सं.२६६ अंक (४) मा प्रकाशित भएको छ। यस कानूनी सिद्धान्तको परिप्रेक्ष्यबाट हेर्दा बिपक्षी भूमी सुधार कार्यालय ललितपुरबाट भएको मिति २०६०।१०।९ को निर्णय प्राकृतिक न्यायको सिद्धान्तबिपरित हुन गई ठाडै बदरभागी रहेको छ।

र.नं.६७४४ मिति २०४९।३।१० को लिखत हेरिएमा मैले बिपक्षी मन्जुलाई मेरो सम्पूर्ण मोहियानी हक हस्तान्तरण गरेको नभई मेरो मोहियानी हकमा रहेको मेरो घरसम्म हक हस्तान्तरण गरेको हुँ। सम्बन्धित लिखत अवलोकन गरिएमा “घरमात्र” भनी उल्लेख भएको छ। यसरी मैले मेरो घरसम्म हक हस्तान्तरण गरेकोलाई मैले सम्पूर्ण मोहियानी हक हस्तान्तरण गरेको अर्थ लगाई गरिएको निर्णय पूर्णतः कानूनी त्रुटिपूर्ण रहेको छ।

भूमी सम्बन्धी (चौथो संशोधन) ऐन २०५३ लागू भएपछिको अवस्थामा मोही निष्काशनसमेत नहुने भन्ने कानूनी सिद्धान्त यस सम्मानित अदालतको पूर्ण इजलासबाट प्रतिपादित भई ने.का.प.२०६२ नि.नं.७५४९ पृ.सं.६७० अंक (६) को कानूनी सिद्धान्तको परिप्रेक्ष्यबाट हेर्दा भूमी सम्बन्धी ऐन, २०२१ को चौथो संशोधन लागू भएपश्चात् यस किसिमबाट मोहीको लगत कट्टा गर्न मिल्ने हुन्न। भूमिसुधार कार्यालय ललितपुरबाट भएको मिति २०६०।१०।९ को निर्णयसमेतबाट नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा १३(१), १९ समेतले प्रदान गरेको मौलिक हकहरु तथा माथिका प्रकरणहरुमा उल्लिखित प्रचलित कानूनद्वारा प्रदत्त हकहरुसमेत हनन् भएका छन्। सो निर्णयसमेत बदर गराउने अन्य कुनै उपचारको मार्ग नरहेकोले विपक्षी भूमी सुधार कार्यालय ललितपुरबाट भएको मिति २०६०।१०।९ को निर्णय एवं सो निर्णयको आधारमा भएका सम्बन्धित सम्पूर्ण काम, कारबाहीहरुसमेत उत्प्रेषणको आदेशद्वारा बदर गरी उक्त कित्तामा मेरो मोहियानी हक यथावत् कायम राख्नु भन्नेसमेत जो चाहिने ब्यहोराको परमादेशको आदेश वा अन्य उपयुक्त आज्ञा, आदेश वा पूर्जी जारी गरी हक प्रचलन गराई पाउँ।

साथै विपक्षी मन्जुले पर्खाल लगाउन ईंटा, बालुवा थुपार्न लागेकी हुँदा यस रिट निवेदनको टुङ्गो नलागूञ्जेलसम्म उपरोक्त उल्लिखित बाग्मती अञ्चल, ललितपुर जिल्ला, इमाडोल गा.वि.स. वडा नं.६(ख) कि.नं.२९७ ज.रो.१-२-०-० मा कुनै निर्माण कार्य नगर्नु, यथास्थितिमा राख्नु एवं हक हस्तान्तरण गर्न नपाउने गरी रोक्का राख्नु भन्ने समेत जो चाहिने ब्यहोराको अन्तरिम आदेश सर्वोच्च अदालत नियमावली, २०४९ को नियम ४१(१) बमोजिम विपक्षीहरुको नाउँमा जारी गरी पाउँ भन्ने निवेदन दावी।

यसमा के कसो भएको हो? निवेदकको मागबमोजिमको आदेश किन जारी हुनु नपर्ने हो? यो आदेशप्राप्त भएको मितिले बाटाका म्यादबाहेक १५ दिनभित्र लिखित जवाफ पठाउनु भनी विपक्षीहरुलाई सूचना दिई लिखित जवाफप्राप्त भएपछि वा अवधि नाघेपछि नियमबमोजिम गरी पेश गर्नु।

साथै अन्तरिम आदेशको माग सम्बन्धमा विचार गर्दा ललितपुर जिल्ला, इमाडोल गा.वि.स. वडा नं.६ख स्थित क.नं.२९७ को जग्गामा कुनै निर्माण कार्य नगर्नु नगराउनु, यथास्थितिमा राख्नु भनी सर्वोच्च अदालत नियमावली, २०४९ को नियम ४१ बमोजिम अन्तरिम आदेश जारी गरिदिएको छ। यसको जानकारी विपक्षीहरुलाई दिनू भन्ने यस अदालतको आदेश।

विपक्षीले सम्मानित सर्वोच्च अदालतसमक्ष असाधारण अधिकार क्षेत्र ग्रहण गरी भूमिसुधार कार्यालय, ललितपुरको मिति २०६०।१०।९ को निर्णय बदर गरी पाउँ भनी प्रस्तुत रिट निवेदन दायर गरेपछि पुनः मिति २०७०।१।२० गतेकका दिन भूमिसुधार कार्यालय, ललितपुरसमक्ष साधारण अधिकार क्षेत्र ग्रहण गरी सोही मिति भूमिसुधार कार्यालय, ललितपुरको मिति २०६०।१०।९ को निर्णय नै बदर गरी पाउँ भनी अ.बं.८६ नं. अन्तर्गत फैसला बदर मुद्दा दायर गरेको र सो मुद्दाको प्रतिवाद गर्ने मेरो नाउँको म्यादमिति २०७०।२।१२ मा तामेल भई थाहा जानकारी हुन आएको हुँदा यस विषयमा सोही फैसला बदर मुद्दाबाट न्याय निरूपण हुने नै भएकोले प्रस्तुत रिट निवेदन निष्प्रयोजित भइसकेको हुँदा खारेजभागी रहेको छ।

म लिखित जवाफ प्रस्तुतकर्ता विपक्षी रिट निवेदकको आफ्नै छोराबुहारी भएकोले मिति २०४९।३।१० मा म प्रत्यर्थी कि.नं.२९७ को जग्गामा भूमि सम्बन्धी ऐन, २०२१ को दफा २६क बमोजिम मोहिको रूपमा बसोबास गर्न बनाएको घरको हक हस्तान्तरण गरी राजिनामा पारित गरिदिएको र त्यसपछि सो कित्ताका जग्गाधनी यज्ञरत्न धाखवासमेतले उक्त कित्ताको समुच्चा जग्गा स्वामित्वसमेत मिति २०५९।१२।२६ मा हा.ब. पारित गरी हस्तान्तरण गरी मलाई दिएको र तत्पश्चात सो जग्गामा मेरो जग्गाधनी एवं मोही दुवै हैसियतबाट हक भोग स्थापित भएकोले इमाडोल गा.वि.स.बाट सोहीबमोजिम सिफारिससमेत भएको आधारमा भूमिसुधार कार्यालय ललितपुरबाट मिति २०६०।१०।९ मा विपक्षी ससुरा लक्ष्मणकाजी थापाको मोही लगत कट्टा गर्ने निर्णय भएको हो। यदि विपक्षीले मोहीको हक छोडी नदिएको भए यत्तिका वर्षसम्म विपक्षी के गर्दै हुनुहुन्थ्यो भन्ने कुरामा रिट निवेदक मौन हुनुन्छ। विपक्षीले मोहिको रूपमा जग्गा जोत कमोद गरेको भए निजले जग्गाधनीलाई बाली बुझाएको हुनुपर्ने वा बाली धरौट राखेको हुनुपर्ने सो समेत नभए कारण विपक्षीको दावी पूर्णतः हकदैयाबिहीन रहेको छ। यसरी भूमिसुधार कार्यालय, ललितपुरबाट भएको निर्णयउपर झण्डै १० वर्षपछि प्रस्तुत रिट निवेदन प्रस्तुत गर्नु भएको छ। त्यसैले अनुचित बिलम्ब गरी दायर भएको विपक्षीको रिट निवेदन खारेजभागी रहेको छ।

विपक्षीले आफ्नो रिट निवेदनमा घरहरू मात्र राजिनामा पारित गरिदिएको भन्ने जिकिर गरेको भए पनि सो घरहरू ससिम कि.नं.२९७ भित्र अवस्थित हरेको हुँदा विपक्षीले मोहीको हैसियतले म प्रत्यर्थीलाई राजिनामा पारित गरी दिई सकेपछि अहले आएर सो घरमात्र मिति २०४९।३।१० मा राजिनामा पारित गरिदिएको हो र मोहीको हक हस्तान्तरण गरेकोह इन भन्ने विपक्षी विवन्धित हुनुहुन्छ। घरवाससहितको राजिनामा गरी सकेपछि मोहियानी हक बाँकी रहेको

छ भन्ने तर्क गर्न मिल्ने होइन किनभने उक्त राजिनामा लिखतमा उल्लेख भएको बेहोरालाई हर्ने हो भने १ रोपनी २ आनामा बनेको घरसहित हक हस्तान्तरण भएको र लिखतको विषयमा घरजग्गाको राजिनामा भन्ने उल्लेख भएको छ। जुन बेहोराबाट कि.नं.२९७ को जग्गा र घर छुट्याउने आधार नभएको र विपक्षीले भनेबमोजिम घरबाहेक जग्गाको मोही नछोडेको भन्ने विपक्षीको जिकिरको कानूनसम्मत छैन।

मैले विपक्षीबाट घरजग्गा राजिनामा लिँदा पहिले जसरी कम्पाउण्ड बाल लागेको हो। सोहीबमोजिम बेलाबखतमा मर्मत सुधार गरी भोग चलन गरी आएको छु। कम्पाउण्डभित्र मूल घर-१ तथा नयाँ पक्की घरसमेत दुईवटा घरसमेत रहेका छन्। यो कुरा सर्वे नक्साबाट समेत पुष्टी हुन्छ। यसरी कम्पाउण्डसहितको घरबास मैले विपक्षीबाट राजिनामा गरी लिएको स्थिति घरबाहेक जग्गाको मोहियानी हक कायम रहन्छ भन्ने कुनै आधार नै छैन। संलग्न फोटोबाट घरले सम्पूर्णरूपमा जग्गा चर्चेको पृष्ठभूमिमा विपक्षीले मोहीको रूपमा जग्गाको जोत कमोद गरेको होइन छैन भन्ने स्पष्ट छ। २०४९ सालमा मैले विपक्षीबाट घर राजिनामा गरी लिएपछि अविच्छिन्नरूपमा भोग चलन गरी आएकोले आफूले जोत कमोद गरेको भन्ने विपक्षीको जिकिर पूर्णतः कानूनप्रतिकूल छ।

विपक्षीले आफ्नो रिट निवेदनपत्रमा ललितपुर जिल्ला इमाडोल गा.वि.स.वडा नं.६ को कि.नं.२९७ क्षेत्रफल १-२-०-० जग्गाको सम्पूर्ण मोहियानी हक हस्तान्तरण गरेकोमा भूमिसुधार कार्यालय ललितपुरबाट मलाई बुझ्दै नबुझी कि.नं.२९७ को मोहीको जोत लगत कट्टा हुने ठहर्‍याई मिति २०६०।१०।९ मा भएको निर्णय लगायतका काम कारबाही उत्प्रेषणको आदेशले बदर गरी उक्त कित्तामा मेरो मोहियानी हक यथावत कायम राख्नु भन्ने परमादेशको आदेशसमेत जारी गरी न्याय पाउँ भन्ने उल्लेख गरेको देखिन्छ। वस्तुतः विपक्षीले मिति २०४९।३।१० मा मलाई घरबासको जग्गाको हक हस्तान्तरण गरी सकेको स्थितिमा विपक्षी रिट निवेदकको म प्रत्यर्थी मंजु खड्काको स्वयं ससुरा भएकोले भूमि सम्बन्धी ऐन, २०२१ को दफा २(ख) बमोजिम विपक्षीको मोहियानी हक कायम रहन सक्ने स्थिति पनि छैन। त्यसैले विधिवत् रूपमा मोही लगत कट्टा भइसकेको स्थितिमा विपक्षीको मागबमोजिम रिट जारी हुन सक्ने कुनै पूर्वावस्था नै विद्यमान छैन। विपक्षी लक्ष्मणकाजी थापाले मिति २०४९।३।१० मा मलाई पारित गरी दिनु भएको राजिनामा लिखत सासू बिन्दु थापा तथा देवर राजु थापा र देवरानी बालिका थापासमेत साक्षी

बसेका छन्। यसअघि पनि घरसारमा हामीहरूको बीच व्यवहार मिलाई भोग चलन गर्ने भनी विभिन्न कागज भए पनि थियो भन्ने मंजु खड्का थापाको लिखित जवाफ।

नियमबमोजिम दैनिक पेशी सूचीमा चढी पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा निवेदनसहितको मिसिल कागजात अध्ययन गरियो।

निवेदकको तर्फबाट उपस्थित विद्वान् वरिष्ठ अधिवक्ता श्री लोकभक्त राणा, विद्वान् अधिवक्ता श्री सोमराज दहालले गर्नु भएको बहस सुनियो।

विपक्षी मंजु खड्काको तर्फबाट उपस्थित विद्वान् वरिष्ठ अधिवक्ताद्वय श्री हरिहर दाहाल र श्री चण्डेश्वर श्रेष्ठले गर्नुभएको बहस सुनियो।

विपक्षी भूमिसुधार कार्यालयको तर्फबाट उपस्थित विद्वान् सहन्यायाधिवक्ता श्री उद्वव पुडासैनीले गर्नु भएको बहस सुनियो।

ललितपुर जिल्ला, इमाडोल गा.वि.स.वडा नं.६(ख) कि.नं.२९७ ज.रो.१-२-०-० को जग्गाधनीहरू रत्न धाख्वा रहेको र म लक्ष्मण काजी मोही रहेकोले सो कित्तामा मेरो मोहियानी घरबारी थियो। भूमि सम्बन्धी ऐनको दफा २६(क) बमोजिम मोहियानी घरबारी कानूनतः हक हस्तान्तरण गर्न मिल्ने भएकोले सो कि.नं.२९७ मा रहो घरमात्र मैले बुहारी मंजु खड्का थापालाई र.नं.६७४४ मिति २०४९।३।१० घरजग्गा राजिनामाको लिखतबाट हक हस्तान्तरण गरेको थिए। बाँकी जग्गामा मैले यथावत् रूपमा जोत कमोद गरी आएकोमा विपक्षी मंजुले सो कित्तामा जग्गाधनीको हक प्राप्त गरेपश्चात झुट्टो बेहोराको आधारमा मैले विपक्षी मंजुलाई सम्पूर्ण हक हस्तान्तरण गरी सकेको भन्ने आधारमा मेरो मोहियानी लगत कट्टा गरी पाउँ भन्ने बेहोराको निवेदन मिति २०६०।२।६ मा विपक्षी भूमी सुधार कार्यालय ललितपुरमा दिएकोमा मलाई बुझ्दै नबुझी मेरो नाउँको जोत लगत कट्टा हुने ठहर्‍याई मिति २०६०।१०।९ मा भूमिसुधार कार्यालय, ललितपुरबाट निर्णय भएको रहेछ। मैले विपक्षीलाई घरसम्म हक हस्तान्तरण गरेकोमा मोहियानी हक हस्तान्तरण गरेको अर्थ लगाई गरेको निर्णय मलाई बुझ्दै नबुझी प्राकृतिक न्याय सिद्धान्तविपरित निर्णय भएकोले उत्प्रेषणको आदेशबाट बदर गरी मोहियानी हक यथावत् कायम राख्नु भनी परमादेशको बदेश जारी गरी पाउँ भन्ने निवेदन जिकिर देखियो। सो जोत लगत कट्टा गरेको भूमिसुधार कार्यालयको फैसला बदर गरिपाउन यी निवेदकले भूमिसुधार कार्यालय ललितपुरमा फिरादपत्र दिई विचाराधीन अवस्थामा रहेको भन्ने भूमिसुधार कार्यालय, ललितपुरको लिखत जवाफबाट देखिएको छ। फैसला बदर गरिपाउन यी निवेदकले फिराद दिई विचाराधीन

रहेको देखिए र जोत लगत कट्टा गर्ने भूमिसुधार कार्यालयको निर्णय उपर पुनरावेदन लाग्ने वैकल्पिक उपचारको मार्ग रहेकोमा रिट क्षेत्राधिमारमा प्रवेश गरेको देखियो।

विपक्षीले घरमात्र राजिनामा पारित गरेको भन्ने जिकिर भए पनि सो घरहरू ससिम कि.नं.२९७ भित्र अवस्थित रहेको हुँदा विपक्षीले मोहीको हैसियतले राजिनामा पारित गरी दिई सकेपछि अहले आएर सो घरमात्र मिति २०४९।३।१० राजिनामा पारित गरिदिएको हो र मोहीको हक हस्तान्तरण गरेको होइन भन्न विपक्षी विवन्धित रहेको र घरवास सहितको राजिनामा गरेपछि मोहियानी हक बाँकी रहेको भन्ने तर्क गर्न मिल्ने होइन। कि.नं.२९७ को जग्गा र घर छुट्याउने आधार नभएको भन्ने विपक्षी मंजु थापाको लिखित जवाफ देखिन्छ। मिति २०४९।३।१० को राजिनामा लिखतमा निवेदकको श्रीमती विन्दु थापा विपक्षी मंजुको देवरानी बालिका थापासमेत साक्षी रहेको भन्ने देखिएको छ। सो राजिनामाको विषय बेहोरामा घरजग्गा राजिनामा भन्ने देखिएको छ। विवादित क.नं.२९७ को जग्गाधनीको हक जति मंजु खड्का थापाले मालपोत कार्यालय, ललितपुरमार्फत मिति २०५९।१२।२६ मा .नं.७५१० बाट हालैदेखिको बकसपत्रको लिखतबाट हक हस्तान्तरण गरी लिएको र मोहीको हक मिति २०४९।३।१० र.नं.६७४ को घरजग्गा राजिनामाको लिखतबाट हक हस्तान्तरण गरी लिएको देखिएकोले मोहीको हक वा जोत लगत कट्टा गर्न यी निवेदकलाई बुझी रहनु पर्ने निर्विवाद अवस्थाको विद्यमानता पुष्टी हुन आउँदैन। २०४९ सालमा नै घरजग्गामा राजिनामा गरी दिएका निवेदक तत्कालीन मोहीले भूमिसुधार कार्यालयबाट मिति २०६९।१०।९ मा मोही लगत कट्टा गरेको लामो अवधि व्यतित गरी प्रस्तुत निवेदन विलम्ब गरी आएको समेत देखिन आउँछ। मिति २०४९।३।१० मा भएको घरजग्गा राजिनामाको लिखत र जग्गाधनीले मिति २०५९।१२।२६ मा गरी दिएको जग्गाको हक हस्तान्तरणमा रिट लेखी ल्याएको मोही आफैले आफ्नै बुहारीलाई गरी दिएको घर घडेरीको हस्तान्तरणभित्र अरु जग्गा थियो भन्ने नदेखिई ससिम जग्गा नै हस्तान्तरण गरी सकेकोमा सो घरजग्गामध्ये घरले चर्चेको घर जग्गा वा बाँकी जग्गा के कुन मध्ये के कति बाँकी रहेको हो थियो भन्ने प्रमाण पुर्‍याउने भार त्यस्तो दावी गर्ने पक्षमा नै रहनेमा सोबमोजिम प्रमाण बुझी निकर्‍यौल गर्ने विषय र वैकल्पिक उपचारको मार्ग प्रयोग गरी सकेका यी निवेदकले उक्त अ.व.८६ नं. बमोजिम भूमिसुधार कार्यालय, ललितपुरमा दिएको फिरादबाटै कानूनबमोजिम उपचार दिन मिल्ने नमिल्ने सम्बन्धमा उचित निकास हुने नै देखिँदा प्रस्तुत निवेदन खारेज हुने ठहर्छ। दायरी लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार बुझाई दिनु।

उक्त रायमा म सहमत छु ।

न्यायाधीश

न्यायाधीश

इजलास अधिकृत: हर्कबहादुर क्षेत्री

कम्प्युटर: अमिररत्न महर्जन

इति सम्बत् २०७३ साल फाल्गुण महिना ९ गते रोज २ शुभम् -----

।